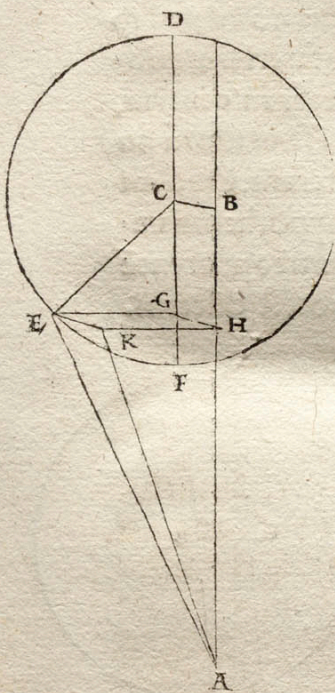
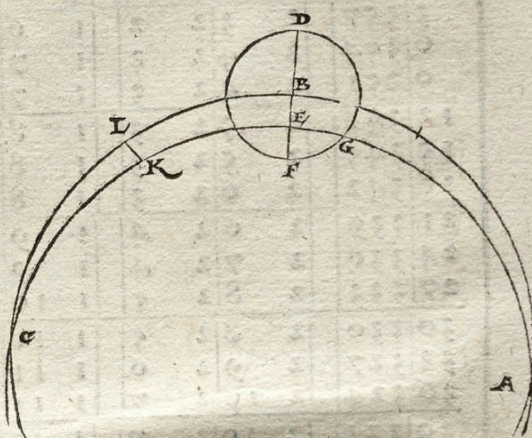

parte sui orbis stella fuerit. At in Mercurio cum statuerimus angulum BAG dodrantem unius gradus, & AB ad BG , ut 10000 ad 131. atq; ABC , 13573. & reliquum AB , 6827. habebit qui sub CAD angulus scrup. XXIII. EAF autē, scrup. prope LXX . Desunt igitur

tur illic scrup. xii. hic abundant scrip. xv. à
tamen hæ differentię sub radijs Solis ferè ab
sumuntur, priusquam conspectui nostro emer-
gat Mercurius, quam obrem apparentem so-
lummodo eius deuiationẽ secuti sunt præsci,
quasi simplicem. Si quis nihilominus etiam la-
tentes illos sub Sole meatus laboris minime
ptelus exactã rationẽ sequi uoluerit, q̃modo
id fiat hoc modo ostendemus. Id autem exem-
pli gratia in Mercurio, eo q̃ insigniorẽ faciat
deuiationẽ quã Venus. Sit em̃ AB recta linea
in sectiõe cõmuni orbis stellæ & signiferi, dũ
terra quæsita fuerit in apogæo uel perigæo or-
bis stellę. Ponamus aut̃ AB lineam absq̃ discri-
mine part. 10000. quasi longitudinem mediã
inter maximam minimamq̃, ut circa obliqua-
tionem fecimus. Describatur autẽ circulus DEB ,
in C centro, orbi eccentro parallelus secundũ
 CB distantiam, in quo parallelo stella tũc ma-
ximam deuiationem facere intelligatur, & sit dimetiens eius DC
 F , quam etiã oportebat esse ad AB , & ambæ lineæ in eodẽ plano,
ad orbem stellæ recto. Assumatur ergo EF circũferentiã part. uer-
bi gratia, XLV. ad quã scrutamur stellæ deuiationem, & agatur
perpẽdiculares EG ipsi CF , & ad subiectũ orbis planũ EK , GK , cõ-
nexaq̃ HK , cõpleatur parallelogrammũ rectangulum, & cõiun-
gantur AE , AK , EC . Cum ergo BC fuerit in Mercurio secundum
maximam deuiationem part. 131. qualiũ sit AB , 10000. quarũ est
etiam CE , 3573, estq̃ triangulũ rectangulũ datorũ angulorũ, erit
etiã latus EG , siue KH earundem 2526. sed ablata BH , quæ æqua-
lis est ipsi EG , siue CG , relinq̃tur AH , 7474. Trianguli igĩt AHK ,
datorũ laterũ rectũ H angulum cõprehendentiũ erit subtẽsa AK
7889. sed æqualis ipsi CB , siue GH , est taliũ 131. Igĩtur & in trian-
gulo

gulo AKB , duobus lateribus AK, KB datis, K rectū cōprehenden-
tibus, datur angulus KAB respondens deuiationi ad BF circum-
ferentiam, quam quærebamus, quæ etiā parum discernitur ab
obseruatis. Similiter in alijs & circa Venerē faciemus, cōsigna-
bimusq; in Canone subscri-
bendo. Quibus sic expositis,
pro eis quæ inter hos sunt li-
mites deuiationibus tam Ve-
neri quàm Mercurio Sexage-
simas siue scrup. proportionū
adaptabimus. Sit enim circulus ABC orbis eccētri Veneris
uel Mercurij, sinīq; AC nodi
huius latitudinis motus, B lineę
maximæ deuiationis, quo fa-
cto centro circulus paruus de-
scribatur $DEFG$, cuius dimetiēs

DBF sit pertransuersum, per quem contingat libratio deuiatio-
nis. Et quoniam positum est, quod existēte terra in apogæo uel
perigæo orbis eccentrici stellæ, ipsa stella maximā faciat deuiatio-
nem, nempe in F signo, & circulus ipsam deferens tunc circulū
paruū tangebat in F. Sit modo terra utcūq; remota ab apogæo
uel perigæo eccentrici stellæ, secūdū quē motū capiatur similis cir-
cumferētia parui circuli, quæ sit FG, & descriptus AGC circulus, q
stellam desert paruū circulū, secabit & eius diametrū in E. Sit q;
stella in K, eritq; EK circumferētia ipsi GF similis iuxta hypothe-
sim, agat etiā KL ppendicularis ad ABC circulū. Propositū est ex
FG, EK, & BE, inuenire magnitudinē KL, id est distantiā stellæ ab
ABC circulo. Quoniā em p FG circūferentiā, erit BG data, tanq;
recta minime differēs à circulari, & EF similiter in ptribus, qbus
EF tota, & reliq; BE. Est aut BF ad BE, sicut subtēsa dupli CE qua-
drangulū ad subtēsam dupli CK, atq; BE ad KL. Si igit ad nume-
rū 60. posuerimus, & BF, & etiā quæ ex cetro CE, habebimus etiā
BE in eisdē, quæ cū in se multiplicata fuerit, & procreatū p 6 di-
uisum, habebimus KL scrup. proportionū EK circūferētiæ quæ
sita. Quæ etiā ad signauimus Canonī quinto, & ultimo loco, ut
sequitur.

Cc

Latitude